

[Gammelgaard]

delrådets virksomhed i 1978–80 vedrørende samordning af skatter og offentlige tilskud?»

Begrundelse

Beretningen viser, at mange familier stadig er i den situation, at hvis den nominelle indkomst forøges, vil den disponible indkomst procentvis enten falde eller kun stige meget lidt.

Det bemærkes direkte i beretningen, at det er muligt at opstille eksempler, hvor der ikke er nogen økonomisk fordel forbundet med, at et hjemmegående familiemedlem påtager sig et ekstra job.

Endvidere viser lovmodellen, at besparelserne på børnetilskud navnlig har ramt de familier, der bor i ejerbolig. Også dette forekommer oplagt urimeligt.

Besvarelse (29/12 80):

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Lovmodelrådets beretning blev først offentliggjort den 17. december i år. Det er derfor på nuværende tidspunkt ikke muligt at sige, om beretningens konklusioner bør føre til, at der tages skridt fra regeringens side.

Der kan dog være grund til at hæfte sig ved, at der i den særlige redegørelse for arbejdet i lovmodelrådets sekretariat (side 36–38) peges på, at nok er det velkendte »samordningsproblem« fortsat til stede, men på den anden side må samspillet mellem friplads, boligsikring og børnetilskud siges at fungere på en mere tilfredsstillende måde end tidligere for den familietype, der især er under iagttagelse.

I lovmodelredegørelsen peges der endvidere på, at den mest iøjnefaldende svaghed ved samspillet fortsat er fripladsreglerne, et område, hvor der samtidig med introduktionen af socialindkomst som grundlag for beregning af sociale ydelser nu vil blive en mere glidende reguleringsmekanisme.

Regeringen er på dette område – som på andre – fortsat opmærksom på eventuelle væsentlige samordningsproblemer, der kan skabe utilsigtede virkninger af beskatning og indtægtsregulering af sociale ydelser. Der kan i denne forbindelse henvises til, at der i forbindelse med socialministeriets 2. betænkning om socialindkomst i samarbejde med

lovmodelrådets sekretariat er foretaget omfattende samordningsberegninger til belysning af forskellen mellem 1. og 2. fase af socialindkomst (Betænkning nr. 906, bilag 5).

Spm. nr. 372

Til *kirkeministeren* (18/12 80) af:

Burgdorf (KF):

»Vil ministeren gå ind for, at menighedsrådene får mulighed for at oprette deres eget forsikringsselskab til dækning af de mange tyverier af kunstværker og værdigenstande, der i tiltagende omfang finder sted i vore kirker og præstegårde?«

Begrundelse

I en artikel i menighedsrådenes blad skøner kassereren i Bolbro menighedsråd, at der årligt betales mellem 15 og 20 mill. kr. i forsikringspræmier for kirker og præstegårde, der i de senere år i stigende omfang hjem søges af indbrudstyverier og hærværk. Det oplyses i artiklen, der er gengivet i Jyllands-Posten for 18. december 1980, at alene Odense domkirke i 1979 har betalt en præmie på ca. 14.000 kr.

Kassereren understreger, at et særligt forsikringsselskab bedre vil have mulighed for præcist at fastslå, hvad der stjæles fra kirkerne, og hvordan værdierne bedst kan sikres mod tyveri. Der er i mange tilfælde tale om værdifulde kunstværker, der gennem hælere går videre til internationale samlere, og man kan ikke se bort fra, at et selvstændigt forsikringsselskab vil have de bedste muligheder for gennem mærkning eller andre foranstaltninger at beskytte kirkernes ofte meget store værdier.

Besvarelse (23/12 80):

Kirkeministeren (Jørgen Peder Hansen):

Ifølge § 5, stk. 2, i lov om vedligeholdelse af kirker og kirkegårde m.v. skal kirkernes hellige kar m. v. holdes forsikrede mod indbrudstyveri. Også andre værdigenstande af ædle metaller samt kunst- og udsmykningsgenstande af andre materialer er omfattede af bestemmelsen.

Spørgsmålet om at lade et af menighedsrådene oprettet forsikringsselskab overtage disse forsikringer samt tyveriforsikringer vedrø-